

مروری بر استعدادیابی در ورزش کانگ فوتوآ ۲۱

حسین طاوسی

دانشکده کانگ فوتوآ ۲۱ رفسنجان

چکیده:

استعداد یابی در لغت به معنای «ظرفیت دستیابی به موفقیت» تعریف شده است، در واقع در فرآیند استعدادیابی تلاش می شود از طریق سنجش ویژگی‌های جسمانی، روانی، تکنیکی و اجتماعی عملکرد ورزشکار در آینده پیش بینی شود. دو روش اصلی در شناخت استعداد های ورزشی وجود دارد؛ روش اول روش طبیعی یا غیرمنظم است که در این روش ورزشکار به صورت اتفاقی در شرایط فعالیت در یک ورزش خاص قرار می گیرد و با توجه به ویژگی‌های جسمانی و روانی خود به ورزش موردنظر علاقه‌مند می شود و در این ورزش پیشرفت می کند و روش دوم روش علمی یا منظم ، که در این روش با انجام آزمونها و آزمایش های علمی توسط متخصصان علوم ورزشی، افراد با استعداد به روش علمی شناسایی و به سمت ورزش مناسب راهنمایی می شوند.

با توجه به اینکه ورزش کانگ فوتوآ ۲۱ از گذشته های دور بصورت رزمی اجرا می شده، اما متأسفانه مطالعاتی در زمینه استعدادیابی آن صورت نگرفته است. لذا پژوهش حاضر سعی دارد به شناسایی و الویت‌بندی نقاط قوت و ضعف استعدادیابی در ورزش کانگ فوتوآ ۲۱ کشور پردازد و معیارهای استعداد یابی مورد بررسی در این تحقیق بدین صورت می باشد : ۱- سلامت جسمانی ۲-ویژگی‌های آنتروپومتریک ۳- وراثت ۴- امکانات ورزشی و مربیان مجرب

کلید واژه :

مطالعه مروری، ورزش، استعدادیابی، کانگ فوتوآ ۲۱، ورزشکاران

امروزه موفقیت در میادین بین المللی ورزش شاخص توسعه و پیشرفت ملتهاست. موفقیت کشورها در میادین بین المللی ورزشی علاوه بر تأثیرات اجتماعی و اقتصادی، نمادی از ثبات و توانمندیهای همه جانبه آن کشورها محسوب میشود و یکی از علل سرمایه گذاری بالای کشورها در ورزش قهرمانی و حرفه ای، از این مورد نشأت میگیرد. (۱۴) موفقیت در ورزش در گرو حداقل ۳ عامل است: ۱. استعداد ذاتی مناسب؛ ۲. شرایط روانی مطلوب، ۳. تسلط به مهارتهای تکنیکی (۱۵)

به گفته بسیاری از مربیان و صاحب نظران از بین عوامل مذکور، استعداد ذاتی یا مادرزادی در اولویت و یکی از مهمترین عوامل در زمینه ورزش قهرمانی است (۶) از تحقیقات و مطالعات اخیر نیز میتوان نتیجه گرفت که همه این خصوصیات بین تمام افراد به طور یکسان توزیع نمی شود و بنابراین اختلافات فردی، عامل تعیین کننده های در یادگیری، رشد مهارتی، ترکیب بدنی و ظرفیتهای بدنی افراد به شمار می آید (۶) یکی از عواملی که سبب اختلاف بین افراد میشود، «استعداد» است. استعداد موجب تسریع در یادگیری یک کار یا فن جدید - شده و بر سطح مهارتی که فرد به دست می آورد، تأثیر می گذارد. بروز استعداد به عوامل مختلفی همچون زمان و مکان مناسب نیاز دارد. بنابراین در هر لحظه میتواند تحت تأثیر این عوامل دچار تغییر شود (۲۲) از دیدگاه ورزشی، نوع و کیفیت استعداد برای هر یک از رشته های ورزشی تفاوت دارد. فرآیند کشف ورزشکاران با استعداد، برای شرکت در یک برنامه تمرینی سازماندهی شده، یکی از مهمترین موضوعاتی است که امروزه در ورزش مطرح است. (۱۲) از دیرباز جستجو و گزینش افراد زبده و نخبه برای یادگیری و انجام هر مهارت یکی از چالشهای بشر بوده است. این امر در بیشتر موارد به طور تجربی و با مشاهده عملکرد افراد مستعد انجام می گرفته است. لیکن با پیشرفت علم و صنعتی شدن جهان این پدیده بیش از پیش مورد توجه ویژه کارگزاران در بخشهای مختلف علمی، خدماتی و صنعتی واقع شد. شیوع این اندیشه و راهبردهای آن در ورزش، به ویژه ورزش قهرمانی، از دهه های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ میلادی آغاز شد. (۶) آنچه میتوان به آن اشاره کرد، این است که افراد از بدو تولد دارای استعدادهای آنترپومتریکی، فیزیکی و فیزیولوژیکی ذاتی خاص خود هستند که هر کدام برای بکارگیری در ورزش خاص مناسب و مفید است. علاوه بر این امروزه ثابت شده که انسان از بدو تولد ویژگیهای روانشناختی خاص خود نیز دارد که در پیشرفت و موفقیت ورزشی وی بسیار تأثیرگذار است (۱۳ و ۱۴) بنابراین میتوان به این نکته مهم اشاره کرد که خصوصیات ذاتی بسیار زیاد و متفاوتند و بدون شک همه افراد ظرفیت و استعداد یکسانی برای پذیرش کار مشابه ندارند، و باتوجه به پراکندگی وسیعی که بین انواع ورزشها از نظر نیازهای فیزیکی، فیزیولوژیکی،

روانشناختی، تیپ بدنی و ظرفیتهای بیولوژیکی وجود دارد، به کار گرفتن اطلاعات دقیق و علمی در مورد صحیح قرار دادن هر فرد در ورزش متناسب با استعدادهای وی، ضرورت بی چون و چرا محسوب میشود.

بیان مسئله

استعداد یابی ورزشی چیست؟

استعدادیابی در لغت به معنای «ظرفیت دستیابی به موفقیت» تعریف شده است، در واقع در فرآیند استعدادیابی تلاش می شود از طریق سنجش ویژگیهای جسمانی، روانی، تکنیکی و اجتماعی عملکرد ورزشکار در آینده پیش بینی شود. (۴)

عوامل مؤثر در فرآیند استعداد یابی :

- ۱- شناخت مراحل رشد کودک (کودکان در سنین مختلف میزان رشد و توانایی های متفاوتی دارند)
- ۲- سن مرفولوژی یا ریخت شناسی : کودکان در محیط های زندگی با آب و هوای متفاوت روند رشد و تکامل متفاوتی دارند.
- ۳- سن بیولوژیک (پیشرفت و تکامل فیزیولوژیکی اندام ها) : معیار قرار دادن سن تقویمی موجب اشتباه در انتخاب ورزشکاران می شود.
- ۴- سن ورزشی : شناخت مناسب ترین سن برای قهرمانی در هر رشته ورزشی خاص (سن قهرمانی رشته شنا و ژیمناستیک پایین در حالی که سن قهرمانی رشته دو و میدانی بالاست)به طرح ریزی برنامه های تمرینی کمک می کند. (۴)

مراحل استعداد یابی :

در کشورهای پیشرفته استعدادیابی در سه مرحله : مرحله اول(۳ تا ۸ سالگی) _ مرحله دوم(۹ تا ۱۵ سالگی) و مرحله سوم در سطوح ملی و قهرمانی صورت می گیرد، بی شک بهترین مرحله استعدادیابی مرحله دوم(۹ تا ۱۵ سالگی) می باشد، این مرحله برای نوجوانانی کاربرد دارد که تجربه تمرینات منظم و منسجم را داشته باشند، نقش روانشناسان ورزشی در این مرحله بسیار مهم است.

معیارهای استعداد یابی :

- ۱- سلامت جسمانی ۲-ویژگیهای آنترپومتریکی ۳- وراثت ۴- امکانات ورزشی و مربیان مجرب

بدیهی است که استعدادیابی به معیارهای ویژه ای نیاز دارد. این معیارها از این جهت ضرورت دارند که فرد توانا از ناتوان متمایز شده و آنهایی که مناسب یک رشته ورزشی بوده به این ورزش روی می آورند و افرادی که به معیارهای لازم دست نیابند در جهت دیگر هدایت می شوند. این معیارها عبارتند از:

۱- بهداشت (سلامت جسمانی): سلامت جسمانی نیاز مطلق هر فردی است که در رشته های مختلف به فعالیت می پردازد.

۲- توانایی بیومتریکی: این عامل، یکی از عوامل کمکی در رشته های مختلف ورزشی و از جمله ملاک های اصلی در استعدادیابی است. قد، وزن، طول اعضای بدن، اغلب در رشته های مختلف ورزشی، نقش تعیین کننده ای ایفا می کنند. با این حال، در مرحله اولیه استعدادیابی که در برخی رشته ها بین ۴ تا ۶ سالگی انجام می گردد (مانند ژیمناستیک، اسکی مارپیچ، شنا) پیشگیری و چگونگی رشد و تکامل فرد کار بسیار دشواری است. این امر زمانی عملی است که مفاصل پا، پهنای لگن و شانه و نسبت بین لگن و شانه ها مورد آزمایش قرار گیرد.

۳- وراثت: وراثت پدیده بیولوژیکی بسیار پیچیده ای است که اغلب در ورزش نقش مهمی ایفا می کند. اگرچه از طریق تعلیم و تربیت، تمرین و شرایط اجتماعی، قابلیت ارثی ممکن است اندکی تغییر کند، اما کودکان اغلب ویژگی های بیولوژیکی و روانی والدین خود را به ارث می برند.

۴- تسهیلات و امکانات ورزشی و شرایط آب و هوایی: نوع رشته هایی که ورزشکاران در آن انتخاب شده اند، نقش حدود کننده ای ایفا می کند. بنابراین، بدون در نظر گرفتن قابلیت های ذاتی ورزشکار برای یک رشته ورزشی خاص (مانند قایقرانی)، اگر امکانات و شرایط طبیعی یا تجهیزات مربوطه وجود نداشته باشد ورزشکار ممکن است در رشته هایی به فعالیت پردازد که استعداد کافی نداشته باشد.

۵- وجود متخصص یا میزان آگاهی و دانش مربی در استعدادیابی و آزمون گیری، انتخاب ورزشکاران را محدود می سازد. در صورتی که برای استعدادیابی از روش های علمی و پیشرفته استفاده شود، به احتمال زیاد چهره های مستعد برای رشته های مختلف ورزشی کشف خواهند شد.

مراحل پیشرفت ورزشکار بعد از استعدادیابی نیز یکی رشد همه جانبه و کامل و دیگری تخصصی شدن ورزش و سپس رسیدن به حداکثر توانایی ها می باشد. (۵)

فواید استعدادیابی

استفاده از معیارهای ویژه برای استعدادیابی فواید و امتیازات متعددی دارد:

- ۱- زمان لازم برای رسیدن به اجراهای ورزشی بهینه توسط ورزشکاران برگزیده را کاهش می دهد.
- ۲- در کار ، انرژی ، استعداد و توانایی های مربی صرفه جویی می شود. همچنین ورزشکارانی که دارای توانایی های بالاتری هستند، موجب افزایش کارآیی برنامه های تمرینی مربی می شوند.
- ۳- توانایی شرکت در مسابقه و نیز تعداد ورزشکارانی را که به اجراهای ورزشی بهینه دست می یابند افزایش می دهد. در نتیجه تیم ملی نیز هماهنگی به وجود خواهد آمد که در مسابقات بین المللی تواناتر و قدرتمندتر ظاهر خواهند شد.
- ۴- اعتماد به نفس ورزشکار را بالا می برد ، چراکه اجراهای ورزشکار نخبه در مقایسه با ورزشکاران هم سن و عادی انتخاب نشده و به طور قابل توجهی اجراها بالاتر است پس در نتیجه اعتماد به نفس این ورزشکاران با استعداد بالاتر می رود.
- ۵- کاربرد تمرینات علمی را میسر می سازد زیرا توان ورزشکاران بالاست و بدین طریق متخصصان و کارشناسان علوم ورزشی با انگیزه بیشتری کار خود را ادامه خواهند داد. (۴)

نقش والدین در استعدادیابی

مشخص است که والدین به عنوان حامی ورزشکار نقش مهمی در تمایل یا بی تمایلی فرد به یک ورزش خاص دارند . درگیری و انتظارات والدین با موفقیت و لذت و همچنین فشار و استرس مرتبط است "بلوم" اعتقاد دارد والدین می خواهند در سال های اول شرکت بچه ها در مسابقات (و همچنین تمرینات) نقش حمایت کننده داشته باشند آنها تصمیم گیرنده اصلی هستند . در اواسط، والدین و ورزشکاران نقش مشارکتی بیشتری از خود نشان می دهند و در اواخر ، ورزشکاران خود را به بهبود اجرای کامل ملزم می کنند در حالیکه نقش والدین کاملاً محدود می شود و صرفاً حمایت مالی را انجام می دهند.

روش تحقیق :

در این مطالعه مروری که از نوع توصیفی است، فرایند با جستجوی کلمات کلیدی استعدادیابی در ورزش، استعدادیابی، کانگ فوتوآ ۲۱ در مقالات پایگاههای اطلاعاتی معتبر مانند PubMed و سایت پژوهشکده تربیت بدنی، سایت دانشکده پزشکی اصفهان و سایت مجله پژوهش و سلامت و بانک اطلاعاتی و سپس مطالعات داخلی رصد شدند. بررسی و مرور نهایی روی بیش از ۱۰ مقاله انجام گرفت. سپس نتایج ارائه شد. در ادامه به بررسی استعدادیابی در ورزشهای رزمی علی الخصوص کانگ فوتوآ ۲۱ می پردازیم.

یافته های تحقیق

نتایج تحقیق هارتر بیان می کند که توام با تغییرات بلوغ جسمانی و شناختی ، تغییراتی در حوزه رفتاری یا روانی به وجود می آید . پاسردر سال (۱۹۹۶) سه مورد روانی که مربوط به شرکت کودکان در ورزش است را بررسی کرده است. این سه مورد عبارتند از : آمادگی انگیزشی ، آمادگی شناختی و پیامدهای بالقوه مضر شرکت در مسابقه . اولین مورد یعنی آمادگی انگیزشی رابطه بسیار نزدیکی با رفتار مقایسه اجتماعی کودکان دارد. از نقطه نظر ورزشی مقایسه اجتماعی زمانی بوجود می آید که کودکان به دنبال کسب فرصت هایی باشند که عملکرد جسمانی و توانایی های آنان را با سایرین مقایسه می کند. تحقیقات نشان داده که بچه های کم سن و سال نمی توانند مسابقه دهند زیرا آنها یا قادر و یا علاقمند به مقایسه اجتماعی نیستند. لذا مهم است سنی که در آن کودک مقایسه اجتماعی را انجام می دهد تعیین شود. در این خصوص به نظر می رسد که کودک در سن ۷ تا ۸ سالگی بتواند در مسابقه شرکت نماید.

دومین دوره آمادگی شناختی است و بیشتر متکی بر توانایی های پردازش اطلاعات است . لازم است که ورزشکاران نوجوان اطلاعاتی را برای موفقیت در انجام مهارت های لازم برای یک ورزش یا فعالیت خاص به خاطر داشته باشند. کودک در سنین پیش از دبستان ظرفیت توجهی پایینی دارد و به راحتی دچار آشفتگی می شود و وقتی که به مدرسه ابتدایی وارد می شود بهتر می تواند روی تکالیف لازم توجه کند. در سن ۱۰-۱۲ سالگی کودکان بالاخره ظرفیت تشخیص دیدگاه های دیگران را دارند و ضمن آن می توانند با نقطه نظرات سایر افراد گروه سازگار شوند . کوکلی در سال (۱۹۸۶) عقیده دارد کودک تا سن ۷ سالگی وقتی به ورزش تیمی می پردازد کاملاً نسبت به آن چه که سایر اعضای تیم انجام می دهند فراموشکار است و فقط به توپ و خودش توجه دارد

سومین مورد ، پیامدهای بالقوه مضر شرکت در مسابقه (ورزش) است . تحقیقات نشان داده اند مسابقه ورزشی اگر که خوب برگزار نشود و متناسب با گروه سنی کودک نباشد می تواند اثر منفی داشته باشد.

فشار والدین و ارزیابی مداوم گروه همسال ، فشار زیادی به کودک تحمیل می کند و در نتیجه به یک جزء رقابتی غیرضروری منجر می شود که دوباره کودک را از ورزش مورد نظر دور می کند . وقتی کودک به این خاطر در ورزش شرکت می کند که والدینش را راضی سازد ، لذا فشار رقابتی بالایی ایجاد می کند. برنامه ریزی دقیق و قدردانی به موقع توسط والدین و مربی از وضعیتی که کودک با آن مواجه است می تواند به مرور زمان از بروز انتظارات غیرواقعی از مهارت های جسمانی و شناختی جلوگیری نماید . (۴)

نوید اسدی و همکاران در سال ۱۳۹۶، پژوهشی را با هدف بررسی موانع استعدادیابی در ورزش ایران انجام دادند که روش پژوهش آمیخته از نوع اکتشافی متوالی بود و فرایند جمع آوری اطلاعات تحقیق در سه مرحله، مطالعات کتابخانه ای، ۲۶مورد مصاحبه و توزیع پرسشنامه محقق ساخته که حاصل مطالعات کتابخانه ای و سپس مصاحبه ای انجام گرفته توسط محقق بود، صورت گرفت. نمونه پژوهش ۱۴۵ نفر بود که از شش گروه رؤسای فدراسیونها، مسئولان کمیته استعدادیابی آن فدراسیونها، افراد شاغل در دفتر استعدادیابی وزارت ورزش و جوانان، استادان دانشگاه، مربیان استعدادیاب و مسئولان استعدادیابی باشگاهها، تشکیل شده بودند. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها علاوه بر آمار توصیفی از آزمونهای آمار استنباطی مانند تحلیل عاملی اکتشافی، تحلیل عاملی تأییدی در نرم افزار پی ال اس و آزمون فریدمن استفاده شد. در نهایت تعداد ۷۰ مانع در استعدادیابی ورزش ایران شناسایی شد که در هفت فاکتور دسته بندی شدند و موانع انسانی با میانگین ۴۷/۵ به عنوان مهمترین فاکتور شناسایی شد. نتایج پژوهش حاضر نشان دهنده وجود موانع بسیاری در ساختار استعدادیابی ورزش کشور بود که نیاز به توجه مدیران و سیاستگذاران عرصه ورزش دارد تا با برطرف شدن آنها، ورزش کشور به آنچه برای آن هدف گزینی شده است، دست یابد.(۳)

همانطور که اشاره شد، هدف از تحقیق حاضر بررسی موانع استعدادیابی در ورزش ایران بود. در این زمینه نتایج تحقیق نشان داد که ۷۰ مانع در مسیر استعدادیابی ایران تا رسیدن به هدف خود که شکوفا شدن ورزش قهرمانی و حرفه های کشور است، وجود دارد. این موانع در هفت فاکتور دسته بندی شدند و فاکتورها با استفاده از نتایج آزمون فریدمن ، اولویت بندی شدند تا به ترتیب از مهمترین به کم اهمیتترین فاکتور در این حوزه مشخص شوند. فاکتور موانع انسانی با شش مؤلفه، مهمترین فاکتور شناخته شد. موانع دسته بندی شده در این قسمت مربوط به منابع انسانی است که در امر استعدادیابی دخیل اند و مشکلات مربوط به این قسمت اغلب مربوط به نبود تخصص و حرفه کافی در بین افرادی است که در امر استعدادیابی درگیر بوده و متولیان این امر هستند.(۳)

در نهایت با توجه به یافته های تحقیق ، تعداد ۷۰ مانع در استعدادیابی ورزش ایران شناسایی شد که در هفت فاکتور دسته بندی شدند و اولویت بندی اهمیت فاکتورها در نتیجه آزمون فریدمن اینگونه بود ۱. موانع

انسانی، ۲. موانع مالی، ۳. موانع حمایتی و پشتیبانی، ۴. موانع مدیریتی، ۵. موانع زیربنایی، ۶. موانع فرایندی، و ۷. موانع علمی و پژوهشی. (۳)

سیدشاهو حسینی و همکاران در سال ۱۳۹۲ در مقاله خود با هدف شناسایی قوتها، ضعفها، فرصتها و تهدیدهای استعدادیابی در ورزش قهرمانی کشور و بررسی تنگناها و چالشهای فرا روی آن پرداخته است. برای گردآوری داده ها، به بررسی اسناد و مدارک، مطالعه ادبیات پیشینه تحقیق، نظرسنجی و برگزاری جلسات شورای راهبردی پرداخته شد و از پرسشنامه های محقق ساخته و تحلیل SWOT استفاده شد. در بخش نظرسنجی، ۲۵۶ نفر از اعضای جامعه آماری شامل ۱۳ نفر از مدیران و اعضای هیأت اجرایی کمیته ملی المپیک، ۵ نفر از مدیران آکادمی ملی المپیک و پارالمپیک، ۹ نفر از مدیران حوزه ورزش قهرمانی و ۹ نفر از کارشناسان مرکز استعدادیابی سازمان تربیت بدنی، ۵۲ نفر از رؤسای فدراسیونهای ورزشی، ۳۰ نفر از مدیران و رؤسای پایگاههای قهرمانی و استعدادیابی مراکز استانهای کشور، ۵۲ نفر از مربیان تیمهای ملی، ۲۰ نفر از نخبگان و ۸۶ نفر از اعضای هیأت علمی دانشگاهها مطلع در ورزش قهرمانی به عنوان نمونه انتخاب شدند. با استفاده از روش دلفی، برگزاری جلسات شورای راهبردی و چندین مرحله تحلیل راهبردی، ۴ قوت، ۱۳ ضعف، ۴ فرصت و ۷ تهدید تأیید و براساس آزمون آماری فریدمن رتبه بندی شدند. علاوه بر این، نتایج نشان داد استعدادیابی در ورزش قهرمانی کشور با تنگناها و چالشهایی همچون نگاه مدیران و مسئولان ورزش کشور به ورزش مدارس به عنوان پایه ورزش قهرمانی، فعالیت پایگاههای قهرمانی و مراکز استعدادیابی، حضور بخش خصوصی در استعدادیابی ورزش قهرمانی، فعالیت باشگاههای ورزشی در پرورش استعداد، تأثیر مسائل سیاسی بر عملکرد سازمانها و نهادهای مجری استعدادیابی، فقدان نظام جامع حمایت از ورزشکاران و مربیان نخبه، فقدان شایسته سالاری در تعیین مدیران و مربیان ورزشی کشور، فقدان طرح یکپارچه، اجرایی و ساختارمند در استعدادیابی وضعیت اقتصادی معیشتی خانوادههای دارای استعداد، محدودیتهای حاکم بر فعالیتهای ورزشی بانوان، امکانات و تجهیزات مناسب برای استعدادیابی و آمایش و قطببندی ورزشها در نقاط مختلف کشور مواجه است. تدوین برنامه راهبردی و انتخاب راهبردهای مناسب به منظور استفاده حداکثر از قوتها و فرصتها و برطرف ساختن ضعفها و تهدیدها و کمک به کاهش آثار برخی از این تنگناها و چالشها بر عملکرد استعدادیابی در ورزش قهرمانی پیشنهاد می شود. (۵)

محمدحسین نوری در سال ۱۳۹۷، مقاله ای با عنوان مروری بر مطالعات استعدادیابی ورزشی انجام داده است که در این مقاله بیان می کند موفقیت کشورها در میدانی بین المللی ورزشی علاوه بر تأثیرات اجتماعی و اقتصادی، نمادی از ثبات و توانمندیهای همه جانبه آن کشورها محسوب میشود و یکی از علل سرمایه گذاری بالای کشورها در ورزش قهرمانی و حرفه ای، از این مورد نشأت می گیرد. فرایند کشف

ورزشکاران مستعد، برای شرکت در برنامه‌ی تمرینی سازماندهی شده، از مهمترین موضوعاتی است که امروزه در ورزش مطرح است. این مقاله با مروری بر مطالعات صورت گرفته در حوزه‌ی استعدادیابی ورزشی به چالشها، تنگناها و کمبودهای موجود در مسیر استعدادیابی علمی اشاره دارد. مطالعات حوزه‌ی استعدادیابی ورزشی نوپا بوده و هنوز الگوی مشخص و همه جانبه ای که دربرگیرنده‌ی همه‌ی ابعاد باشد، ارائه نشده است. تعداد معدودی از الگوها تأثیر شاخصهای ذاتی مانند ژنتیک را در شناسایی استعداد ورزشی مناسب می‌دانند؛ درحالیکه بیشتر پژوهشها الگوهایی که مبتنی بر ارزشیابی مهارت بعد از آموزش هستند، تعیین کننده می‌دانند. دسته‌ی شایان توجه دیگری از مطالعات همزمان با در نظر گرفتن شاخصهای مهارتی، بر شاخصهای حوزه‌ی های فیزیولوژیکی، آنتروپومتریکی، بیومکانیکی و روانی نیز تکیه دارند. (۱۰)

با مطالعات مفصل انجام گرفته در زمینه‌ی تعیین شاخصهای مؤثر و هنجاریابی ورزشکاران نخبه در سالیان اخیر، میتوان الگوهایی کارآمد و همه جانبه آن هم مختص هر رشته‌ی ورزشی به طور اختصاصی مطرح کرد. به عبارتی تمرکز بر شناسایی مهمترین شاخصها و هنجاریابی ورزشکاران نخبه است. درحالیکه روش یا الگویی که بتواند همه‌ی متغیرهای تعیین شده را به عنوان مجموعه‌ی از تواناییهای فرد در نظر بگیرد و در صورت لزوم وزن (درجه‌ی اهمیت) متغیرها را نیز ملاحظه کند، وجود ندارد. در واقع یکی از دشوارترین مسائل در خصوص استعدادیابی، تعیین سهم هر یک از عوامل مذکور برای موفقیت در ورزشی خاص است.

محمد نوحی و همکاران در سال ۱۳۹۷، در مقاله نقش مدیریت استعدادیابی در ورزشهای رزمی به بررسی تعیین نقش مدیریت استعدادیابی در رشته‌ی های رزمی پرداخته است. بدین منظور ۲۰۰ نفر از افراد دارای سابقه مدیریت در فدراسیون ورزشهای رزمی، مربیان گروههای ملی و قهرمانان جهانی و آسیایی (خانمها و آقایان از سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۳ و خبرگان و متخصصان آشنا به مسائل مدیریت استعدادیابی ورزش (۱۴۲ مرد و ۵۸ زن) با استفاده از روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند و بهصورت داوطلبانه در پژوهش شرکت کردند. همچنین از پرسشنامه های محقق ساخته و دارای پایایی و روایی مناسب استفاده شد. در بخش آمار استنباطی برای تجزیه و تحلیل یافته ها از روش آماری تحلیل عاملی به منظور استخراج عاملها و مؤلفه‌های مربوطه و از ضریب آلفای کرونباخ برای محاسبه پایایی درونی پرسشنامه ها استفاده شد که جهت معناداری آلفا سطح 0/05 در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد تمام رابطه های علی معنادار نبودند و مؤلفه های عوامل فرهنگی با ترک نکردن سازمان غیرمعنادار بودند. ریشه‌ی خطای میانگین مجذورات تقریب مدل ارائه شده برابر 0/09 گزارش شد. میزان مؤلفه های GFI و AGFI، NFI و CFI در مدل تحت بررسی بهترتیب برابر ۰/۸۳، ۰/۸۷، ۰/۹۱ و ۰/۸۵ به دست آمد. با توجه به شاخصها و خروجیهای نرم افزار لیزرل

میتوان گفت که داده ها نسبتاً با مدل منطبق اند و شاخصهای ارائه شده نشان می دهند که در مجموع مدل ارائه شده از برآزش مناسبی برخوردار است . (۹)

نکته ای که این پژوهش بر آن تأکید دارد استفاده از مدیریت استعداد و شناسایی پستهای کلیدی و قرار دادن افراد شایسته در این منصب هاست که این خود میتواند به بهبود امور کمک شایانی کند. اما آنچه در نهایت سبب می شود مدیریت استعداد نتایج مطلوبی را در سازمان به همراه داشته باشد، وجود حمایت همه جانبه مدیران و تداوم این حمایت است، در غیر این صورت موفقیتی حاصل نخواهد شد.

امین کلانی و همکاران در سال ۱۳۹۹ مقاله تدوین الگوی جامع استعدادیابی در ورزش قهرمانی ایران را با هدف ، ارائه الگویی جامع برای استعدادیابی در ورزش قهرمانی ایران انجام دادند. با عنایت به ماهیت اکتشافی موضوع از روش پژوهش کیفی و رویکرد نظریه پردازی برخاسته از داده ها استفاده شد. (۷)

نتایج کدگذاری باز حاکی از استخراج ۲۹۶ نشان اولیه و ۳۸ نشان نهایی بود. در کدگذاری محوری، نشانهای نهایی در ۱۲ مفهوم و چهار مقوله اصلی طبقه بندی شدند. در نهایت مقوله های شناسایی شده حاصل از کدگذاری انتخابی، به ترتیب شامل فرآیند استعدادیابی، مدیریت الگو، عوامل مؤثر محیطی و ذینفعان کلیدی تعیین شدند. الگوی نظری برخاسته از یافته های مطالعه حاضر میتواند به مدیران و سیاستگذاران ورزش قهرمانی کمک نماید تا با بهره گیری مناسب از ذینفعان و تعیین نقش برای هر یک از سازمانهای متولی به رفع عوامل مداخله گر پرداخته و توسعه استعدادیابی در ورزش قهرمانی را تسریع بخشند. (۷)

نتایج پژوهش امین کلانی و همکاران در سال ۱۳۹۹ در مقاله تدوین الگوی جامع استعدادیابی در ورزش قهرمانی نشان داد برای مدیریت کردن استعدادیابی ورزش قهرمانی کشور، نخست باید فرآیندی برای استعدادیابی وجود داشته باشد. در الگوی اشاره شده فرآیند استعدادیابی به عنوان عواملی که به صورت مستقیم بر پدیده اصلی تأثیر میگذارد مشتمل بر پنج مقوله به دست آمد شامل پیشدرآمدها (چالشهای درونی و بیرونی)، ورودی (کودکان هشت تا ۱۶ سال)، فرآیند (کشف و غربالگری، شناسایی و استعدادگزینی، جذب و هدایت، استعدادپروری و نخبگی)، خروجی (قهرمانی و پسا قهرمانی) و بازخورد (درونی و بیرونی) بود. (۷)

محمد نوحی و همکاران در سال ۱۳۹۸، در مقاله نقش مدیریت استعدادیابی در ورزشهای رزمی به بیان این نکته می پردازد که با وجود منابع انسانی در کشور ایران توجه کمتری به بحث مدیریت و فرایند

استعدادیابی میشود، به طوریکه اغلب ورزشکارانی که در این رشته ها به مقام قهرمانی رسیده اند، از طریق استعدادیابی کشف نشده بوده‌اند. (۹)

کهندل و همکاران، در سال ۱۳۹۰، پژوهشی در زمینه بررسی و معرفی شاخصهای استعدادیابی ورزشهای رزمی از دیدگاه مربیان، به ترتیب شاخصهای آنتروپومتریکی، شاخصهای جسمانی - حرکتی، شاخصهای فیزیولوژیکی و در نهایت شاخصهای روانی و اجتماعی را به عنوان اولویتهای استعدادیابی در ورزشهای رزمی معرفی کردند. (۸)

بحث و نتیجه گیری

فرآیند استعدادیابی به عنوان عواملی که به صورت مستقیم بر پدیده اصلی تأثیر می گذارد مشتمل بر پنج مقوله است شامل پیش درآمدها (چالشهای درونی و بیرونی)، ورودی (کودکان هشت تا 16 سال)، فرآیند (کشف و غربالگری، شناسایی و استعدادگزینی، جذب و هدایت، استعدادپروری و نخبگی)، خروجی (قهرمانی و پسا قهرمانی) و بازخورد (درونی و بیرونی) است. فرآیند کشف و تربیت استعدادها امری علمی و محتاج به پیش درآمدهایی است که از مهمترین آنها میتوان به سیاستگذاری و حمایت دولت، ایجاد و برقراری تعامل و همکاری ذینفعان، توسعه منابع انسانی متخصص استعدادیابی، ایجاد ارتباط مناسب بین ذینفعان علی الخصوص مراکز آموزشی و تحقیقاتی و به طور مشخص دانشگاهها با مراکز اجرایی، تقویت و تأسیس پایگاهها و مراکز تخصصی استعدادیابی خصوصی و دولتی در سطح کشور، توسعه مدارس ورزش از ابتدایی تا هنرستان، ایجاد کمیته استعدادیابی در فدراسیونها و آموزش و پرورش، توسعه و ترویج ورزش همگانی، توانمندسازی ذینفعان، ایجاد احساس نیاز به استعدادیابی (بازارسازی)، سازماندهی ذینفعان، توسعه امکانات و زیرساختها، حمایت از بخش خصوصی و رفع موانع، تسهیل در دستورالعملهای سازمانی، فرهنگسازی و آگاهیرسانی، تهیه و توزیع نرم افزارهای استاندارد استعدادیابی، برگزاری کارگاههای آموزشی و دانش افزایی، ایجاد بانک اطلاعات ویژه استعدادیابی، ورزشکاران و مربیان و مهمتر از همه فراهم آوردن زمینه های ورود و حضور اقشار جامعه اشاره کرد که در این امر میتواند شروعی قدرتمند و پرتوان در بخش استعدادیابی باشد. مقوله دوم به دست آمده از تحقیقات و نظر متخصصین، مقوله ذینفعان کلیدی در الگوی استعدادیابی ورزش کشور است. مقوله ای که از اهمیت بالایی برخوردار است. این ذینفعان هستند که فرآیند استعدادیابی را اجرایی میکنند. در اکثر مدل‌های ارائه شده در کشورهای پیشرو در ورزش، نقش ذینفعان پررنگ دیده شده و آموزش و پرورش و مدارس ورزش نقش مهمی را در این الگوها به خود اختصاص داده اند. یک روش پایدار استعدادیابی نیازمند آن است که همه ذینفعان کلیدی در کار مشارکت داشته باشند. البته اگر دستیابی به موفقیت بلندمدت در ورزش مدنظر باشد. در شناسایی و پرورش استعدادها باید افرادی حضور

داشته باشند که مشارکت آنها باعث ارزیابی دقیق برنامه‌های شناسایی و پرورش استعداد و موفقیت در سطوح محلی، ملی و بین‌المللی شود. نکته مهم این است که با ذینفعان کلیدی هماهنگی و ارتباط کاری نزدیکی برقرار شود (۲۷). با توجه به یافته‌های پژوهش، از جمله ذینفعان کلیدی که در فرآیند استعدادیابی به نوبه خود به طور مستقیم و غیرمستقیم دخیل هستند میتوان به دولت، وزارت ورزش و جوانان و زیرمجموعه آن یعنی ادارات ورزش و جوانان استانی و شهرستان و همچنین دفاتر توسعه ورزشهای پایه و استعدادیابی، وزارت آموزش و پرورش و زیرمجموعه آن شامل مدارس ورزش و معلمین ورزش، فدراسیونها، هیئتها و باشگاهها، کمیته ملی المپیک، دانشگاهها، بخش خصوصی، رسانه، والدین و ورزشکاران اشاره کرد. به طور مثال بخش خصوصی در کشف و شناسایی مستعدین از طریق کانونها و آزمایشگاههای استعدادیابی و همچنین هدایت و استعدادپروری از طریق تأسیس مدارس ورزش غیردولتی میتواند در حوزه استعدادیابی فعالیت کند. همچنین باشگاهها میتوانند بخشی از این فرایند را در دست گرفته و کمکحال ارگانهای دولتی باشند. فدراسیونها و هیئتهای ورزشی در بخش برگزاری مسابقات و جشنوارهها در سطوح و سنین مختلف با توجه به آمایش سرزمین میتوانند در بخش استعدادگزینی و نخبه یابی که بخش زیادی از فرآیند استعدادیابی است کمک شایانی انجام دهند. الگوی استعدادیابی چین، استرالیا و کانادا دارای سیستمهای استعدادیابی مبتنی بر شخص میباشند و در کشورهای آلمان شرقی سابق و اتحاد شوروی نیز استعدادیابی سیستماتیک انجام میشده است. آموزش و پرورش اصلیتزین نهاد مجری استعدادیابی در این کشورها است. (۲۲) سهم آموزش و پرورش به عنوان یکی از ذینفعان کلیدی در فرآیند استعدادیابی مشهود است. سلسله مراتبی از مدارس ورزش برای پرورش ورزشکار وجود دارد و نقش عمدهای ایفا میکنند باشگاههای ورزشی یکی دیگر از مراکز پرورش ورزشکار به حساب میآیند. در راهبردهای اکثر کشورهای مورد مطالعه، برنامه های لازم برای توسعه باشگاههای ورزشی و توسعه و ارتقاء مربیان وجود دارد. این امر موجب توسعه کمی و کیفی مربیان ورزش در این کشورها شده است که میتوان از آنها الگو گرفت.

در الگوی نهایی این پژوهش، یکی دیگر از مقوله‌های اصلی، مقوله مدیریت الگو است که شامل چهار مقوله فرعی که عبارت‌اند از برنامه‌ریزی، سازماندهی، نظارت و ارزیابی و تأمین منابع است. هر یک از این مقولات فرعی به‌طور مستقیم بر فرآیند استعدادیابی اثرگذار بوده و مسیر استعدادیابی را هموار و مدیریت میکنند. در بخش برنامه‌ریزی که خود شامل مقولاتی چون برنامه‌ریزی عملیاتی و بلندمدت است، می‌توان به کدهای بازی که از مبانی نظری و تحقیقات پیشین بدست آمده است مانند اجرای برنامه نظام‌مند استعدادیابی، مستمر بودن و پیوستگی برنامه، تطبیق الگوی استعدادیابی با برنامه توسعه، اجرایی کردن نظام جامع ورزش کشور اشاره کرد. مقوله سازماندهی الگوی استعدادیابی شامل ساختار سازمانی، تقسیم‌کار و وظایف و همچنین نقش هر یک از ذینفعان کلیدی را نشان میدهد. به

طور نمونه، در این راستا مشارکت کنندگان و مبانی نظری برخی وظایف ذینفعان را چنین بیان داشتند که وظیفه باشگاهها در امر جذب و پرورش، وظیفه مدارس ورزش در امر شناسایی، جذب و آموزش، وظیفه حمایتی والدین (مالی، انگیزشی، ..)، وظیفه نظارتی دفتر توسعه ورزشهای پایه و استعدادیابی، وظیفه هیئتها در برگزاری مسابقات و جشنوارههای ورزشی، وظیفه آموزش و پرورش در امر آموزش مهارتهای بنیادی و وظیفه فدراسیونها در توسعه، نخبگی و قهرمانی. در مقوله نظارت و ارزیابی الگو، باید به این نکته توجه داشت نظارت و کنترل مستمر بر برنامه به منظور افزایش سطح استفاده بهینه از امکانات و منابع، در جهت دستیابی به هدفها و شیوهای اقتصادی توأم با کارایی و اثربخش میتواند بازخوردهای لازم را درباره نقاط قوت و ضعف برنامه ارائه دهد. لذا از دیگر وظایف مدیریت الگو که در مدل نهایی به عنوان مقوله فرعی به دست آمد از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و یکی از نقاط ضعف در ایران کمبود یا حتی نمیتوان گفت نبود نظارت دقیق و علمی و اجرایی دانست که این خود اهمیت این مقوله را در مدیریت الگو استعدادیابی دوچندان میکند. از جمله کدهای باز مقوله نظارت و ارزیابی که از طریق این پژوهش به دست آمد میتوان به نظارت مردمی، دفتر توسعه ورزشهای پایه و استعدادیابی به عنوان ناظر طرح، نظارت آموزش و پرورش بر میزان پیشرفت سالیانه ورزش مدارس، نظارت هیئتها بر عملکرد و خروجی باشگاهها، نظارت فدراسیونها بر عملکرد و خروجی هیئتها، نظارت وزارت ورزش بر ارگانهای ذیربط و ذینفعان اشاره کرد. مقوله اصلی تأمین منابع از دو مقوله فرعی تأمین منابع مالی و انسانی تشکیل که خود از حمایت مالی، تخصیص بودجه، تأمین منابع مالی و همچنین جذب و پرورش متخصصین، بهره‌وری از منابع انسانی و توانمندسازی نیروی انسانی موجود تشکیل شده است. استفاده از معلمان ورزش در مدارس، پرورش نیروی متخصص استعدادیاب، کثرت جمعیت مستعد نمونه‌های از مقوله تأمین منابع انسانی است. حمایت مالی دولت و خانواده، جذب حامیان مالی و سرمایهگذار، عدم تناسب بودجه نیز جز مقوله تأمین منابع مالی در مدیریت الگوی استعدادیابی به دست آمد.

در پایان، مقوله نهایی الگوی مدیریت استعدادیابی که بیشترین تأثیر را در فرآیند استعدادیابی دارد عوامل مؤثر محیطی است که موقعیت جغرافیایی، شرایط اقتصادی، ویژگیهای فردی، ورزش همگانی، سیاستگذاری، تکنولوژی، تحقیق و توسعه، فرهنگ، نیازهای اجتماعی و انگیزش، زیرساختها از جمله مقوله‌های فرعی به دست آمده از یافته‌های پژوهش حاضر است که هر یک به نوبه خود تأثیر بسزایی در مدیریت الگوی استعدادیابی دارند. موانع استعدادیابی کشور را در هفت فاکتور دسته‌بندی کردند. به ترتیب اولویت موانع انسانی، موانع مالی، موانع حمایتی و پشتیبانی، موانع مدیریتی، موانع زیربنایی، موانع فرآیندی و موانع علمی و پژوهشی به دست آوردند که برخی از عوامل آن با یافته‌های تحقیق حاضر همسو هستند.

واسطه گری و فساد در ورزش قهرمانی، برتری روابط بر ضوابط در کشور، عدم ثبات مدیریت، عدم مدیریت یکپارچه در استعدادیابی، سیاستگذاری دولت، موازی کاری ذینفعان، محدودیتهای حجاب بانوان، عدم توانمندی مدیران بالادستی، عدم وجود نظام جامع مربیان و ورزشکاران، کمبود ساعت درس تربیتبدنی در مدارس، ضعف اقتصادی و معیشتی خانوادههای دارای استعداد، برتری فرهنگ رشد جهشی و ناپایدار به جای رشد گام به گام و پایدار در بین مدیران تازهکار، تبعیض در برخی رشتههای ورزشی، عدم سرمایهگذاری در استعدادیابی و ورزش، اهمیت ندادن به ورزشهای پایه، عدم تعامل مشارکت برخی ارگانهای ذیربط در این حوزه نمونههای از کدهای باز به دست آمده از مصاحبه ها و مبانی نظری و پیشینه استعدادیابی است. (۲۰)

عوامل محیطی بر مدیریت الگو تأثیر میگذارد. این مدیریت الگو است که با استفاده از ذینفعان کلیدی، فرآیند استعدادیابی را به سرانجام رسانده و مسیر استعدادیابی کشور از طریق مقوله های ارائه شده در الگو با مدیریت صحیح به نتیجه خواهد رسید. لذا با توجه به یافته های پژوهش میتوان پیشنهادات زیر را جهت بهبود مدیریت فرآیند استعدادیابی ارائه داد؛ زمینه های فعال سازی تربیت بدنی وزارت آموزش و پرورش در امر استعدادیابی فراهم و در تعامل مستمر با سازمانهای ورزشی زمینه های غربالگری ملی در امر استعدادیابی به وجود آید. منابع انسانی و تجهیزاتی مراکز استعدادیابی استانها توسعه یافته و همچنین نقش تربیت بدنی استانها در امر استعدادیابی مشخص و بارز گردد. استعدادیابی به عنوان یکی از اولویتهای تحقیقی در نظام ورزش کشور به ویژه ورزش قهرمانی کشور منظور و مورد حمایت جدی قرار گیرد و نظام تحقیق و توسعه استعدادیابی طراحی شود. نظام استعدادیابی کشور تعریف گردد و با تقسیم کار ملی، وظایف سازمانها و ارگانهای کشور اعم از استانها، باشگاهها، فدراسیونها و نهادهای ورزشی کشور تعیین گردد. با توجه به تعداد بالای مدالهای المپیک در بخش بانوان، امر استعدادیابی ملی ویژه دختران به منظور تقویت ورزش قهرمانی بانوان کشور در سرلوحه برنامه های ورزش قهرمانی منظور شود. وزارت ورزش نسبت به مستندسازی اطلاعات مرتبط با استعدادهای ورزشی و ورزشکاران نخبه ملی اقدام نماید و با راهاندازی بانک اطلاعاتی استعدادهای ورزش قهرمانی مسیر رشد استعدادها را تا قلههای قهرمانی مشخص و دنبال نماید. زمینهای فعالسازی بخش خصوصی در امر استعدادیابی فراهم گردد. به ویژه با حمایت دولت از باشگاههای خصوصی فعال در امر استعدادیابی و پرورش استعدادها، سرمایه گذاری لازم را در پشتیبانی از ورزش قهرمانی کشور به عمل آورد. غربالگری ملی استعدادهای ورزشی کشور از پایینترین سطح تقسیمات کشور یعنی روستاها، بخشها، شهرستانها و مراکز استانها صورت گیرد، هرچند همزمان با این طرح، راهاندازی مراکز حرفهای پرورش استعدادها به عنوان رویکرد گلخانههای نیز پیشنهاد میشود. طرح قطب بندی ورزشی استانها با توجه به ترکیب

فرهنگی، ورزشی و جغرافیایی با رعایت اصل آمایش ورزش قهرمانی کشور اجرا گردد. افزایش تعامل بین مراکز علمی، پژوهشی و دانشگاهی با دستگاههای اجرایی ورزش کشور در سطوح ملی و استانی و اجرای برنامه های ارزیابی تداومی ویژه استعدادیابی ورزش کشور راه اندازی شود. با برنامه ریزی دقیق، سازماندهی ذینفعان کلیدی با نظارت دقیق و مستمر با استفاده از منابع انسانی و مالی، مسیر استعدادیابی سیستماتیک را هموار کنیم. توسعه مدارس ورزش از دوره ابتدایی تا سطوح عالی به صورت مستمر در بخش دولتی و خصوصی از مهمترین گزینه ها و راهکارهای گسترش و توسعه استعدادیابی در ایران است و با حمایت دولت، آموزش و پرورش و بخش خصوصی این مهم به سرانجام برسد. قبل از انجام این پژوهش، اکثر تحقیقات انجام شده در ایران به شاخصهای استعدادیابی در رشته های مختلف ورزشی پرداخته اند و برخی از محققین الگوهایی ارائه داده اند؛ اما به چگونگی مدیریت استعدادیابی ورزش و همچنین ویژگیهای ساختاری و سیستمی مدیریت منابع انسانی ورزش و نقش ذینفعان کلیدی و همچنین عوامل تاثیرگذار بر آن توجهی نداشته اند.

منابع:

۱. اسدی، نوید (۱۳۹۳) طراحی نظام مطلوب استعدادیابی ورزش بسیج ایران، « طرح تحقیقاتی، پژوهشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی بسیج، تهران، ص ۵۴-۶۳ بررسی موانع استعدادیابی در ورزش ایران ۳۱.
۲. الهی، علیرضا؛ سجادی، نصرالله. (۱۳۸۸) « موانع موجود در توسعه جذب درآمد حاصل از حمایت مالی در صنعت فوتبال جمهوری اسلامی ایران»، مجله مدیریت ورزشی، ش ۱، ص ۲۰-۳۴
۳. امیرتاش، علیمحمد (۱۳۸۴) «وضعیت موجود و شاخصهای استعدادیابی هندبال سالنی مردان از دیدگاه مربیان نخبه کشور»، نشریه علوم حرکتی و ورزش، ج ۱، ش ۶، ص ۲۵-۵۱
۴. امیری، مجتبی؛ نیری، شهرزاد؛ صفاری، مرجان؛ دلبری راغب، فاطمه (۱۳۹۲) «۱۳۹۲ تبیین و اولویت بندی موانع فراروی خصوصی سازی و مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش»، نشریه مدیریت ورزشی، دوره ۵، ش ۴، ص ۸۳-۱۰۶
۵. آذر، عادل؛ فنوتی، مهدی؛ غلامزاده، رسول (۱۳۹۱) «مدلسازی مسیری- ساختاری در مدیریت: کاربرد نرم افزار اسمارت پی ال اس»، تهران: نگاه دانش، ص ۲۰-۳۵

۶. براون، جیم (۱۳۸۴) «استعدادیابی در ورزش»، ترجمه سعید ارشم و الهام رادنیبا. چ اول، تهران: نشر علم و حرکت، ص 91-80.
۷. بیگدلی، مهدی (۱۳۸۵) «نظام راهبردی آموزش و ارتقای مربیان انگلستان»، سری مقالات اولین همایش ملی مدیریت ورزشی با تأکید بر سند چشمانداز بیست ساله جمهوری اسلامی ایران، تهران: آکادمی ملی المپیک و پارالمپیک، ص ۹۲-
۸. سازمان تربیت بدنی جمهوری اسلامی ایران (مرکز ملی مدیریت و توسعه ورزش کشور) (۱۳۸۴) «مطالعات تفصیلی توسعه ورزش قهرمانی» چاپ اول، تهران، انتشارات سیب سبز.
۹. شریف نژاد، علی (۱۳۸۷). «بررسی وضع موجود و تدوین شاخصهای استعدادیابی در رشته دوچرخه سواری» طرح پژوهشی، پژوهشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی.
۱۰. شیرازی، سیدمجتبی . (۱۳۹۰)، «از استعدادیابی تا استعدادپروری» ورزش دبستانی ناقوس بیداری استعدادهای خفته، چاپ اول، تهران. انتشارات نرسی.
۱۱. صبائی، امیرمهدی. شمس الهی، سارا (۱۳۹۰)، «مدیریت استراتژیک» چاپ پنجم. تهران، انتشارات مکتب ماهان.
۱۲. عبدی، حامد. سجادی، سیدنصرالله. (۱۳۸۸)، «مقایسه قارهای نتایج و مدالهای بازی های المپیک تابستانی 1896-2004. (فصلنامه المپیک، سال هفدهم، شماره 1 (451 پایانی)، بهار، ۱۳۸۸، ص ۸۱-۹۳
۱۳. علی احمدی، علیرضا. تاج الدین، ایرج. فتح الله، مهدی . (۱۳۹۰)، «نگرشی جامع بر مدیریت استراتژیک.» چاپ پانزدهم، تهران، انتشارات تولید دانش.
۱۴. علیان عطاآبادی، حسین. حیدریان، مرضیه (۱۳۸۸)، «استعدادیابی و استعدادپروری. روش های کشف و شکوفایی استعدادها» چاپ اول، تهران، انتشارات امید مجد.
۱۵. فراهانی، ابوالفضل؛ عبدوی بافتانی، فاطمه (۱۳۸۳) «امکانات و تجهیزات پایگاههای ورزش قهرمانی و نقش آن در توسعه ورزش کشور»، نشریه حرکت، ش ۲۹، ص ۶۹-۸۳
۱۶. فراهانی، ابوالفضل. عبدوی بافتانی، فاطمه. (۱۳۸۳) «امکانات و تجهیزات پایگاه های ورزش قهرمانی و نقش آن در توسعه ورزش کشور.» مجله حرکت، شماره ۲۹، ص ۶
۱۷. نشریه رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی، دوره ۵، شماره ۱۸، پاییز ۱۳۹۶
۱۸. قراخلو، رضا) (۱۳۸۲) بررسی وضع موجود و تدوین شاخصهای استعدادیابی در رشته فوتبال»، طرح پژوهشی پژوهشگاه تربیت بدنی و علوم ورزش، تهران، ص ۳۲-۴۸

۱۹. قراخانلو، رضا؛ حسینی کاخک، سید علیرضا؛ رجبی، حمید. (۱۳۸۸) «نیمرخ آنتروپومتریکی، آمادگی جسمانی و مهارتی پسران ۱۰ تا ۲۰ سال و ظرفیتهای قهرمانی شهرهای منتخب کشور»، پژوهش در علوم ورزشی، ش ۲۵، ص ۱۳-۳۶ .

20. Asadi N, Goodarzi M, Sajjadi S.N, Ali DostQahfarhi I. (2018). Examining barriers of talent identification in Iranian sport. *New Approaches to Sport Management*, 58. Benar, N. (2015). Design of a system for the managing of talent identification process until athlete's retirement in Guilan province. *Youth and Sports Administration, Guilan Province*. 19-26. (Persian).

21. Asadi N, Goodarzi M, Sajjadi S.N, Ali DostQahfarhi I. (2018). Examining barriers of talent identification in Iranian sport. *New Approaches to Sport Management*, 5 (18), 23-32. (Persian).

22. Bergkamp, T.L, Niessen, A.S.M, den Hartigh, R.J, Frencken, W.G, Meijer, R.R. (2018). Comment on: "Talent Identification in Sport: A Systematic Review". *Sports Medicine*, 48(6), 1517-1519.

23. Bailey, R., Collins, D. The Standard Model of Talent Development and Its Discontents. *Journal of Human Kinetics*. 2013; 2, 248-259.

24. Brown, J. *Sport Talent: Human Kinetics Publishing*, 2nd Ed. 2003; 35-43. 341.

25. Collinsab, D., Baileyc, R. Sciences and the allure of second-hand strategy in talent identification and development. *Journal of Sports Sciences*. 2012; 25, 112-119.

26. Doostdari, S., AshrafGanjavi, F., Soheili, B. (2015). Studying the problems of football scouting. *Sports Management Journal*, 7 (4), 621-635. (Persian)

27. Ghasemzadeh Mirkolae, E., Razavi, S.M.H., Amirnejad, S. (2013). A mini-review of track and field's talent-identification models in Iran and some designated countries. *Annals of Applied Sport Science*, 1(3), 17-28.

28. Hadavi, F. (2011). The necessity of utilization talent identification process of

29. Hosseini, S.h, Hamidi, M., GhorbanianRajabi A, Sajjadi SN. (2013). Identify the strengths. Weaknesses, opportunities and threats of talent identification in Iranian championship sport and its bottlenecks and challenges. *Sports Management Quarterly*, 17, 29-54. (Persian).

30. Jean Loup, et al (2012). "Strategic and performance management of olympics sport organizations". *Seconde Edition, Human Kinetics*.

31. Papic, V., Rogulj, N. Identification of sport talents using a web-oriented expert system with a fuzzy module, Expert systems with applications. *Journal of Sport Science*. 2009; 36 (5), 83-88..
32. Noori, M.H., Sadeghi, H. Designing talent identification software based on fuzzy logic in basketball. *Journal of Sport Medicine Studies, Sport Sciences Research Institute*. 2013; 13, 27-38. [In Persian].
33. Noori, M.H., Sadeghi, H. Designing talent identification software based on fuzzy logic in some sport fields. M.Sc. Thesis. Kharazmi University, Tehran. 2012; 10-85. [In Persian].
34. Khosravi Zade, E., Khosravi Zadeh A. (2015). *Talent Identification in Sports*. 1st ed. Tehran. Samt's publishing. (Persian)
35. Krasilshchikov, O. (2011). Talent Recognition and Development: Elaborating on a Principle Model. *International Journal of Developmental Sport Management*, 1(1), 1-11
36. Vaeyens, R., Lenoir, M. Talent identification and development programmers in sport: Current models and future. *Journal of Sport Medicine*. 2008; 38 (9), 703-714.
37. Vale, P., Ramos, A., Salgado, B., Correia, P., Martins, J. Differences in technical skill Performance of Portuguese Junior Soccer Players According to competitive level and playing position. Faculty of sport, University of Porto, Porto, Portugal. 2009; 11-34.